

κλαπέτο

κλαπέτο, το, ουσ. [<κλάπα + κατάλ. -έτο]. **1.** (στη γλώσσα της αργκό) η κωλοτρυπίδα, ο πρωκτός: «του 'χε χώσει ολόκληρο δάχτυλο μέσ' στο κλαπέτο του και δεν έλεγε λέξη». Από παρομοίωση του πρωκτού με το κλαπέτο (= σιδερένιος κυκλικός δεσμός όπου περνά σύρτης, ή βαλβίδα). Άλλωστε, ένας άλλος χαρακτηρισμός του πρωκτού είναι και βαλβίδα. **2.** (ειρωνικά ή κοροϊδευτικά) το στόμα: «μόλις ανοίξει το κλαπέτο του, ξεχνάει να το κλείσει». Από παρομοίωση του στόματος με το σιδερένιο κυκλικό δεσμό.

- ανοίγω (το) κλαπέτο, λέω βλακείες: «μόλις ο τάδε άνοιξε κλαπέτο, ένας ένας σηκωθήκαμε και φύγαμε».

- θα σου φύγει το κλαπέτο, **α.** θα νιώσεις πολύ μεγάλη ψυχική ή σωματική κούραση, θα εξουθενωθείς: «μην μπλεχτείς μ' αυτή τη δουλειά, γιατί θα σου φύγει το κλαπέτο». **β.** θα νιώσεις τέτοια έκπληξη, που δε θα μπορείς να αρθρώσεις κουβέντα: «αν δεις τι γκομενάρα είναι, θα σου φύγει το κλαπέτο». Συνών. θα σου φύγει ο κώλος / θα σου φύγει το καφάσι / θα σου φύγει ο πάτος.

- μου 'φυγε το κλαπέτο, **α.** ένιωσα πολύ μεγάλη ψυχική ή σωματική κούραση, εξουθενώθηκα: «μου 'φυγε το κλαπέτο απ' τις συνεχείς επαγγελματικές μου αποτυχίες || έβαλα μια τάξη στο υπόγειο του μαγαζιού και μου 'φυγε το κλαπέτο». **β.** ένιωσα τέτοια έκπληξη, που δεν μπόρεσα να αρθρώσω λέξη: «ήταν τόσο ωραία γυναίκα, που μου 'φυγε το κλαπέτο». Από την εικόνα του ατόμου που έπαθε ψύξη και έφυγε το στόμα από τη θέση του, πράγμα που εμποδίζει σοβαρά την ομιλία του. Συνών. μου 'φυγε ο κώλος / μου 'φυγε το καφάσι / μου 'φυγε ο πάτος.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας